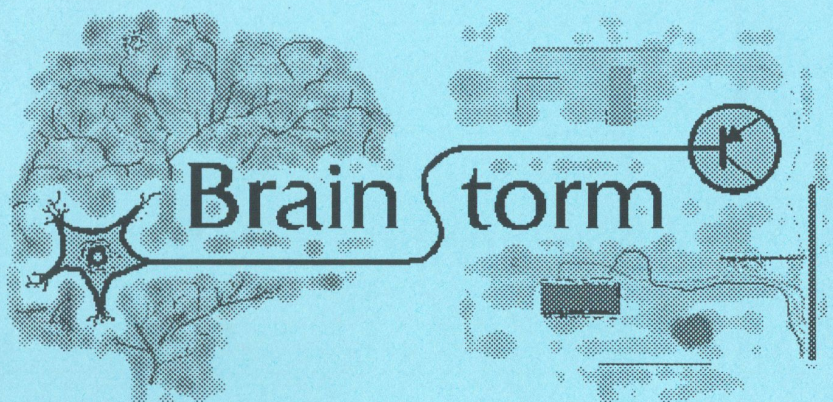
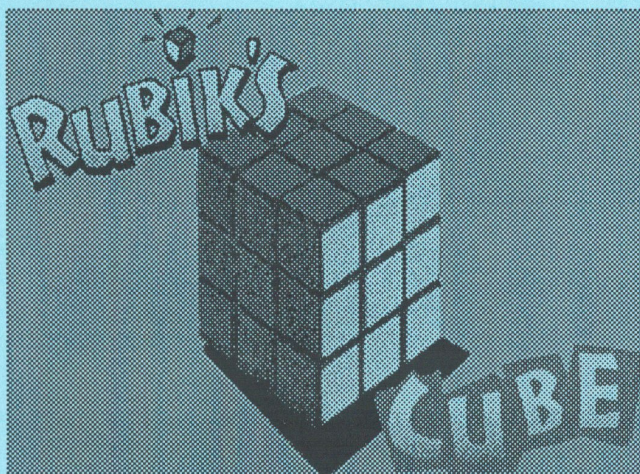

November 1997 **Nr 1** Jaargang 4

Voorwoord

De brainstorm is er weer. Met een nieuwe redactie is er eindelijk een nieuw nummer. Daar dit het voorwoord is, zal hieronder de inhoudsopgave staan. Wij (namen redactie) hebben de redactie-estafette-stok overgenomen van de overgebleven redactieleden. We proberen net zoveel nummers uit te brengen als de oude redactie. Omdat elke brainstorm-editie een oproep heeft voor redactieleden, plaatsen we als goed voornemen deze keer geen oproep (helaas, misschien hebben de echte fans de volgende editie meer geluk). Toch, mocht je ons willen helpen als redactielid of incidenteel onzinvermelder, dan kan dat. Schrijf of bel ons!! (foute opmerking van een redactielid) Wij bedanken de mensen die aan deze editie hebben meegewerkt. En wensen het nieuwe CoVer bestuur veel (steun) succes (natuurlijk).

ErnstJan Tissing *ernstjan@tcw2.ppsw.rug.nl*

Arjan Stuiver *arjan@tcw2.ppsw.rug.nl*

Marti Hooijmans *marti@tcw2.ppsw.rug.nl*

Tom ten Thij *tomtt@tcw2.ppsw.rug.nl* (oud)

Sven Warris *sven@tcw2.ppsw.rug.nl* (oud)

Inhoudsopgave

Titel	Pagina
Voorwoord	2
Inhoudsopgave	2
Schiermonnikoog; introkamp TCW 1997	3
Mededeling CoVer	3
De CoVer heeft een nieuw bestuur !!	4
Hoe bouw ik een Lego robot	6
Lezingen cognitiewetenschap en informatiekunde	7
Bell Labs Proves Existance of Dark Suckers	8
Rubik Kubus Cursus	10
Taaltechnologie nog te weinig robuust	12
JaHoCo-Bokaal	13
Magnetische velden maken gedachten zichtbaar	14
Hans van Ditmarsch in Stanford	15

Schiermonnikoog; introkamp TCW 1997

Daar stonden we dan, frisse TCW-ers, te wachten op de bus naar Lauwersoog. De vooruitzichten mbt het weer waren goed, dat was al iets. Na nog snel even een strippenkaart voor de terugreis te hebben gekocht, vertrokken we. Uitbundig bestormden we de bagageopbergplaats en de achterste banken van de bus. Na een lange rit kwamen we bij de boot aan. We gingen Varen! Op schier gingen we met de bus naar het Melle-Grietjes-pad. Na de gevechten om de bovenste helften van de stapelbedden gingen we naar het bos. Hier lipen we door "De Vallei Van De Dood" een onzekere toekomst tegemoet... Na enkele strubbelingen waren er twee groepen gevormd. We moesten zingen en "vechten-om-niet-tedoden". Wij wonnen, maar door een slim plannetje van de bedenkers van het spel, won iedereen. Nog even naar de sterren kijken enzo en toen terug naar de kampeerboederij. Sommigen gingen slapen, anderen niet. Dag 2. Eerst uitslapen. We gingen naar het strand en speelden spelletjes, of met het zand. Erg leuk, zo leuk dat de speurtocht verviel. 's Avonds ('s nachts) was er een heel mooi, groot, rood/geel, houtig, knapperig, warm kampvuur. Het was erg gezellig; lekker kletsen. Nog 1 nachtje slapen. Zondag vertrokken we, met de boot. 's Avonds werd er, als afsluiting, nog gegeten in de stad, maar daar was ik niet bij. Oei, vergeet ik bijna het belangrijkste: Dankjewel introkampleiding.

Jan Misker

Mededelingen CoVer

Binnenkort zal er aan iedereen een CoVer nieuwsbrief worden verstuurd. Daarin komen alle data en de plannen van de verschillende commissies te staan. Op 13 november zal er een borrel zijn voor de CoVer-leden. Bovendien zal er vanaf nu maandelijks door de ActCie een borrel worden georganiseerd. Waar de borrel gehouden gaat worden is nog niet bekend, maar zet de datum alvast in je agenda.

De ActCie wil in december alle CoVer-leden, uitnodigen zich een avondje tegen een muur te wrijven, op de klimafdeling in Karding. Ook hierover volgt later meer.

Voor de mensen die nu alvast iets willen weten over de GROTE excursie naar het duistere terrein buiten Nederland: de jaarlijkse internationale excursie zal dit jaar als bestemming het Department of Artificial Intelligence in Edinburgh hebben. Deze excursie zal in mei plaatsvinden. De binnenlandse excursie zal rond oud en nieuw zijn.

De CoVer heeft een nieuw bestuur !!!

Hierbij willen wij het bestuur aan jullie voorstellen:

Maartje
Aletta

Jan

Wiebe

Sjoerd

Voorzitter

Wiebel Baron

secretaris

Maartje van der Veen

penningmeester

Aletta Eikelboom

ActCie

commissaris
Sjoerd Druiver

ActCie
secretaris

Geertje Zwarts

Studie ActCie
commissaris

Jan Misker

Studie ActCie
secretaris

Floris Maathuis

ExcurCie

commissaris
Mente Konsman

ExcurCie **secretaris**

Mattijs Homminga

ExcurCie
contactpersoon

Pr-Cie
commissaris

BoekenCie
commissaris

DO NOT POLLUTE

Hoe Bouw ik een Lego robot

Misschien was het je wel opgevallen bij het robotica practicum (als je het al gevolgd hebt), maar wat een brakke bakken reden daar rond zeg! Er waren mensen bij die volgens mij daarvoor nog nooit een lego-steentje hadden aangeraakt... Daarom volgt hier nu een korte cursus lego-spielen, met als toepassing de robotica. Dus eerst even wat basis-principes:

-Stevigheid Een goed lego-object is enorm stevig. Het laten vallen van een lego-object mag nooit resulteren in het compleet uiteen vallen van het desbetreffende object. Ook moet het een langdurige en heftige aanval van de tegenparty kunnen doorstaan.

-Soepel lopende onderdelen Bij het monteren van bewegende delen moet elke keer gecontroleerd worden of alles nog wel soepel draait. Dus elke keer als er een nieuw tandwiel wordt geplaatst zal er even aan gedraaid moeten worden. Zwaarlopende onderdelen vreten energie en zorgen dat de lego extra hard slijt. Vastlopende onderdelen kunnen zorgen voor het opblazen van de motor of andere lego-onderdelen danig mollen. En je moet er toch niet aan denken dat je tankje vastloopt, als net de vijand komt oprukken.

-Hoeveelheid lego Zorg er altijd voor dat je nooit meer lego gebruikt dat strikt nodig is. Dit lijkt enigzins in tegenspraak met het eerste: stevigheid. Maar veel lego wil nog niet zeggen dat het object ook stevig is. Meestal is het juist andersom: weinig en juist gekozen lego-onderdelen vormen meestal een sterker geheel dan veel lego dat er zomaar is opgeplakt.

-Symmetrie Dit heeft over het algemeen meer te maken met de esthetische waarde van het lego-object. Een symmetrisch lego-voorwerp is meestal veel mooier. Toch heeft dit ook weer een beetje met de stevigheid te maken. Over een symmetrisch object is over het algemeen langer en beter over nagedacht. Dit zorgt voor een veel constructiever lego-voorwerp.

-Kleur-schakering Dit is echt niets anders dan waarde toevoegen aan de esthetische waarde van je lego-project. Gebruik niet te veel verschillende kleuren, hoe het bij een of twee basis kleuren. En hou niet alleen de vorm symmetrisch, maar ook de kleur. Op sommige moment moet je dit principe laten varen: een zwart-wit geblokte tank valt wel erg op tussen de kast-planten.

Dit waren enkele principes voor een algemeen lego-project. Hier volgen enkele aanwijzingen over het bouwen van een lego-robotje:

-Zeker niet te zwaar Een extreem zwaar robotje trekt in no time zijn accu leeg. Plaatst dus nooit meer lego op het robotje dan strikt noodzakelijk. Geef hem dus geen oogjes, staarten of anderszins aandoenlijke onderdelen. Het blijft een robotje.

-Extra stevig De omgeving van een lego-robotje is nog onvriendelijker dan een speelkamer. Er lopen monsters van practicum-uitvoerders en andere onwetende rond die zonder pardon op je robotje gaan staan, er tegenaan schoppen of, nog erger, hun eigen robotje zo programmeren dat het maar een doel heeft: jouw robotje mollen.

-Extra Soepel

Zorg dat je onderdelen allemaal heel soepel lopen. Check elke keer drie keer of het allemaal nog wel lekker loopt. Stop er desnoods nog wat smeer bij. Je wilt natuurlijk wel dat je robotje het hardst van allemaal gaat, mocht er inderdaad een ander robotje zijn, dat het op jouw robotje voorzien heeft. Ook houdt je accu het op deze manier langer uit: het kan dus en sneller en verder weg komen.

-Sensoren en accu's Bedenk bij het bouwen al waar je de sensoren gaat plaatsen. Dit scheelt een hoop werk, en zorgt er voor dat je niet om de haverklap je robotje moet mollen om weer een sensor te plaatsen. En mocht je nog een tweede accu willen installeren (om je bv je verdedigings-wapens van stroom te voorzien), moet je daar al helemaal rekening mee houden. Doe je dat niet, dan kan het betekenen dat je je hele robotje uit elkaar moet halen en weer van voor af aan moet beginnen. Bedenk wel dat een accu enorm zwaar is, en dat je misschien een gedeelte van de stroom moet rerouten naar de motoren.

-Heel mooi Je uiteindelijke robot is natuurlijk enorm mooi. Als het echt heel mooi is kun je het ook aan je moeder laten zien, en in dit lego-autootje is ze wel geïnteresseerd... Als je echter hoort dat bv Niels of Ben eraan komt, sloop dan gelijk je robotje. Dan hoeft je tenminste niet op te komen dagen bij open dagen of andere voorlichtings-momenten. Het bespaart je een hoop droevenis en schaamte, want wat je ook probeert, op die momenten doet hij toch echt niet.

Sven Warris

LEZINGEN COGNITIEWETENSCHAP EN INFORMATIEKUNDE

Plaats: Grote Rozenstraat 31, zaal 136 (Gadourekzaal) Tijd: 15.30-17.00 uur

- **11 november 1997:** *Carl W. Roberts* (Department of Statistics and Department of Sociology, Iowa State University). Linguistic content analysis.
- **25 november 1997:** *D.G. Bouwhuis* (IPO, TU Eindhoven). Gesitueerde cognitie: nieuwe modellen van interactie van ouderen met technologie.
- **9 december 1997:** *Tjeerd Andringa* (Technische Cognitiewetenschap, BCN, RuG). Cognitieve spraakherkenning.
- **3 februari 1998:** *Gitta van der Pompe* (Experimentele en Arbeidspsychologe, RuG). Effecten van acute stress op endocrinologische en immunologische parameters (voorlopige titel) Let op: Afwijkende plaats: Zaal 222, Grote Kruisstraat 2/1
- **17 februari 1998:** *Monique Lorist* (Experimentele en Arbeidspsychologe, RuG). Mentale vermoeidheid in taakgedrag (voorlopige titel).
- **3 maart 1998:** *Frank van Harmelen en/of Annette ten Teije* (Faculteit Wiskunde en Informatica, Werkeenheid Kunstmatige Intelligentie, VU) Kennissystemen voor diagnose.

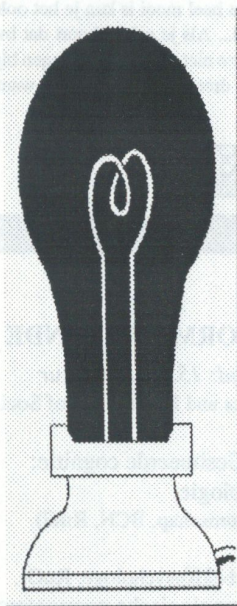
Inl
ge

c.verbrug-

Bell Labs Proves Existence of Dark Suckers.

For years it has been believed that electric bulbs emitted light. However, recent information from Bell Labs has proven otherwise. Electric bulbs don't emit light, they suck dark. Thus they now call these bulbs dark suckers. The dark sucker theory, according to a Bell Labs spokesperson, proves the existence of dark, that dark has mass heavier than that of light, and that dark is faster than light. The basis of the dark sucker theory is that electric bulbs suck dark.

- Dark : radiant energy that acts on the retina, allowing us to see darkness.
- Light : the absense of dark.

The more powerful a dark sucker is, and the closer to a dark sucker the dark is, determine how much dark a dark sucker will suck. For example, take the Dark Sucker in the room you are in. There is much less dark right next to it than there is elsewhere. The larger the Dark Sucker, the greater its capacity to suck dark. Dark Suckers in the parking lot will suck more dark at greater distances than the ones in this room.

Unfortunately, dark suckers don't last forever. Since dark has mass, and thus volume, a dark sucker becomes full after sucking enough dark to fill its container and appears to "burn out". This is why a "burned out" dark sucker has a dark spot in it. Candles are primitive dark suckers, but they work in the same way. Note the white wick on an unused candle and how it becomes black after it is used. The candle wick now contains dark. If you put a pencil next to the wick of an operating candle, it will turn black. This is because it got in the way of the dark flowing into the candle. A major disadvantage of these dark suckers is their lack of power, and thus limited range. There are also portable Dark Suckers. In these, the bulbs can't handle all the dark by themselves and must be aided by a Dark Storage Unit (D.S.U.).

When the Dark Storage Unit is full, it must be either emptied or replaced before the portable Dark Sucker can operate again.

Since dark has mass, it generates a good deal of friction when passing into a dark sucker, which in turn creates heat. This is why it is not wise to touch an operating dark sucker. Some dark suckers create more friction than others, older dark suckers like candles, generate a great deal of heat, while newer "flourescent" dark suckers generate very little. A project for a non-friction superconductive dark sucker is underway as we speak.

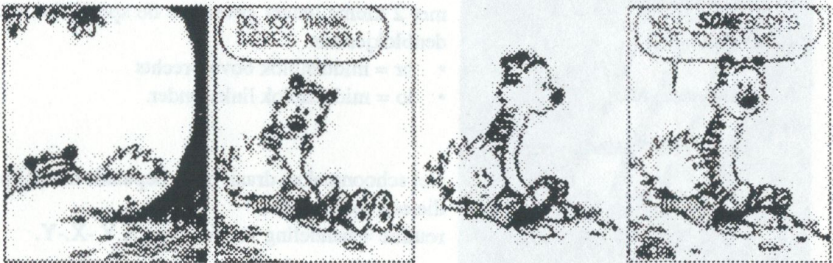
Dark is a lot more massive than light, and thus weighs more. For example, think of a lake. If you are five feet below the surface of the lake, below you is dark, while above you is light. Dark sinks to the bottom, while light floats at the top. (This is one reason we call it light). If you swim deeper and deeper, you notice it gets slowly darker and darker. When you reach a depth of approximately fifty feet, you are in total darkness. This is because the heavier dark sinks to the bottom of the lake and the lighter light floats to the top. The immense power of dark can be utilized to man's advantage. We can collect the dark that has settled to the bottom of lakes and push it through turbines, which generate electricity and help push it to the ocean where it may be safely stored. Prior to turbines, it was much more difficult to get dark from the rivers and lakes to the ocean.

The Indians recognized this problem, and tried to solve it. When on a river in a canoe traveling in the same direction as the flow of the dark, they paddled slowly, so as not to stop the flow of dark, but when they traveled against the flow of dark, they paddled quickly so as to help push the dark along its way. Finally, we prove that dark is faster than light. If you were to stand in a lit room in front of a closed, dark closet, and slowly opened the closet door, you would see the light slowly enter the closet. But since dark is so fast, you would not be able to see the dark leave the closet.

In conclusion, Bell Labs stated that dark suckers make all our lives much easier. So the next time you look at an electric bulb remember that it is indeed a dark sucker.

-from CNN Headline News-

Still to prove theory: Ever seen the blue glow in vacuum tubes? That's because electrons are blue.

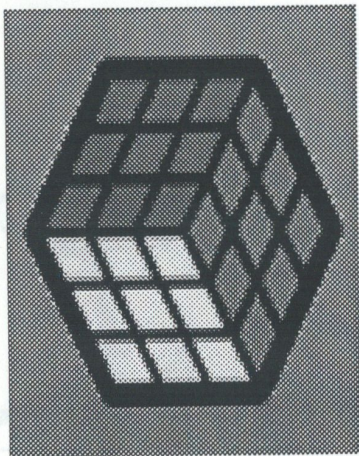
Rubiks kubus cursus

Iedereen heeft wel eens een hongaarse kubus zien liggen of gekregen, en de voortdurende drang gehad de kubus, zoals professionals dat noemen, even schoon te vegen. Er zijn weinigen die de uitdaging aandurven uit angst voor een bevestiging van het eigen onkunnen. De enkeling die het wel probeerde was meestal onder invloed van drank, en bracht er weinig van terecht. Het blijkt dan ook dat het aantal mensen dat tot de heldendaad in staat is, ongeveer even groot is als het aantal gehelelonthouders onder studenten. (Er zijn geruchten dat het om dezelfde groep personen gaat) Om TCW toch een goede aanblik te geven mbt dit aspect van cognitie, volgt nu een samenvattende cursus in het oplossen. Bij vragen kan de redactie altijd geraadpleegd, bij kapotte kubussen niet.

Eerst een paar termen (noodzakelijk, helaas)

- B = draaiing van het bovenzvlak over 90 graden, altijd met de klok mee.
- R = draaiing van het rechtersvlak over 90 graden, met de klok mee.
- -L = draaiing van het linkersvlak over 90 graden, tegen de klok in.
- V2 = 2 keer het voorvlak over 90 graden, met de klok mee (maakt bij toeval geen moer uit, he)
- A = het achtersvlak over 90 graden, met de klok mee (als je er tegen aan kijkt)
 - R3 = is hetzelfde als -R
 - V.B.-V.-B. = achtereenvolgens v, B, -V, -B.
(R.B.-R.-B.)2 = 2 keer achter elkaar R.B.-R.-B.

Met drie kleine letters geef je een hoekblok aan.

- brv = hoekblok boven-recht-voor.
 - ola = hoekblok onder-links-achter.
- met 2 kleine letters geven we de specifieke middenblokjes aan.
- br = middenblok boven-rechts
 - lo = middenblok links-onder.

Het schoonmaken draait om 1 bepaalde handeling, die een routine heet.

routine = handeling van het type X.Y.-X.-Y.

Vanaf nu is het heel simpel (?)
systeem:

- 1. eerst 1 vlak, maak dit tot het onder vlak.
- 2. Dan het middelste vlak, de equator.
- 3. tenslotte het bovenvlak.

ad1 Het ondervlak, met inachtneming van de randen. Begin met een kruis te maken. Mid-denblokjes verplaatsen op de volgende manier:

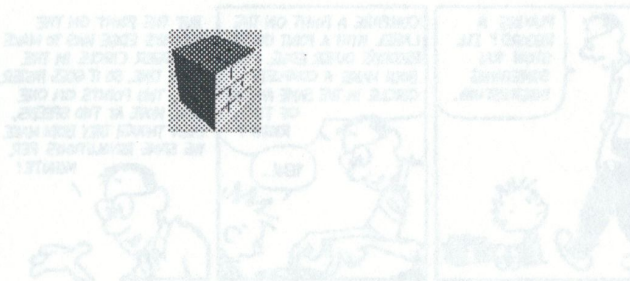
- ov naar br, te bereiken met O.R2 (onder, 2x rechts)
- vo naar br, te bereiken met -V.R.V.
- rv naar br, te bereiken met V.O.-V.R2

waarbij we de hoeken buiten beschouwing laten.

De hoeken verplaatsen maar op twee manieren, te weten:

- vor naar bvr, te bereiken met -O.-R.O.R.
- orv naar bvr, te bereiken met (-O.-R.O2.R)(-O.-R.O.R.)

Nu zou het ondervlak klaar kunnen zijn, volgende keer staat in de brainstorm hoe de rest schoongeveegd wordt.

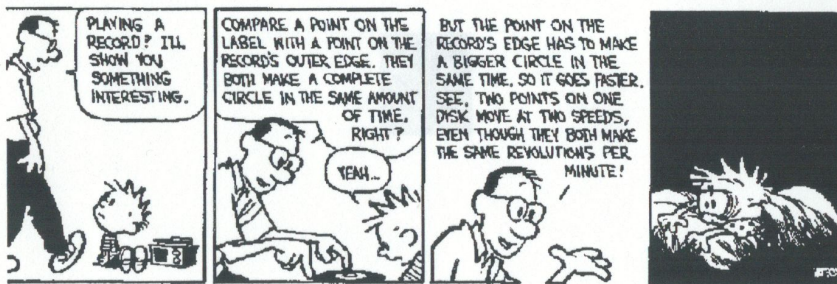

Taaltechnologie is nog te weinig robuust

Informatietechniek is weinig robuust; Dit geldt in versterkte mate voor de nog jonge taaltechnologie.

Amsterdam-Een demonstratie van een innovatief taaltechnologie-product van de Vlaamse firma Lernaut & Hauspie (L&H) ging vorige week de mist in. Het betrof een tool om met behulp van gesproken engelstalige commando's teksten redigeren. Dat product bevat simpele functies zoals 'spring naar de volgende regel' tot een ingewikkelde functie 'onderlijn de laatste drie woorden van de volgende regel'. Het werkte niet, terwijl L&H bekend staat om zijn gladde demo's. Simpele opdrachten, dat ging nog, maar meer complexe commando's moesten twee keer worden ingesproken of werden niet uitgevoerd. De opdracht 'zet de kop rood', werd uitgevoerd in groen. De software werd opnieuw ingelezen, maar dat scheelde nauwelijks. Een L&H-manager verklaarde achteraf dat de operator (een andere dan oorspronkelijk de bedoeling was) het systeem onvoldoende had voorbereid op de demonstratie-omgeving: een kleine zaal met airconditioning-gezoem en lawaai uit een belendende ruimte. Een spraakherkenner is een patroonherkenner, en andere omgevingsgeluidspatronen dan waarop het systeem is ingesteld, zijn voldoende om de herkenning te verstoren. Rekenkracht is nog te duur om in voldoende mate te worden toegepast. Een spraakherkennings-systeem voor korte, gesproken opdrachten (zoals voice-dialing van PTT) werkt, mits het eerst wordt 'ingeproken' door de vaste operator, negen van de tien keer dat het gebruikt wordt. Maar systemen die hele zinnen moeten verstaan, uitgesproken door anonieme gebruikers (continue spraakherkenning), zijn nog heel ver weg.

Henk Tolsma, Technisch Weekblad 15 Oktober 1997

JaHoCo Bokaal

JaHoCo staat voor: Jaarlijkse Homepage Competitie. De bedoeling is dat iedere student in principe een kans maakt op de hoofdprijs (**Taart**). De redactie treedt op als jury bij dit spektakel. En het is natuurlijk de bedoeling om hier een terugkerend evenement van te maken (zoals de naam al aangeeft).

De achterliggende bedoeling is natuurlijk dat de homepages van de tcw-studenten er wat beter uit gaan zien. Ik weet niet of jullie ze wel eens bij langs zijn gesurfd, maar veel soeps is het niet... Voor een studie als tcw is het natuurlijk niet mogelijk dat menig homepage zo brak is (inclusief de tcw-Homepage).

Hier volgen de richtlijnen die we aanhouden bij het beoordelen van een Homepage(niet in volgorde):

- Grafisch moet hij er goed uit zien. Erg lelijke plaatjes zijn natuurlijk niet wenselijk... Ook een overdaad aan graphics is (meestal) niet goed, dit draagt niet bij aan een overzichtelijke pagina. In eenvoud schuilt meestal de schoonheid.
- Niet alleen links. Als de pagina alleen maar bestaat uit een verzameling links (naar links naar links ...) had die pagina net zo goed niet gemaakt kunnen worden. Een onderdeel van de homepage mag natuurlijk bestaan uit een kleine verzameling goede, nuttige, leuke of -weet ik veel maar wel van toepassing- links.
- Echt wat te melden. Nou ja, hier valt eigenlijk weinig over te zeggen...
- Niet alles gejat. Originaliteit is naar mijn mening van groot belang. Er wordt op het net al zoveel gejat, ik vind dat een tcw-er creatief genoeg is/moet zijn om zelf iets te verzinnen.
- Interactief. Een statisch html-documentje is net zo interessant als deze brief... Ik zie graag allerlei leuke en nuttige interactieve dingen. Deze kunnen ongemerkt in de pagina zitten, maar mogen natuurlijk nadrukkelijk aanwezig zijn. Ik denk hier aan Javascript, cgi-script (kunnen bij ons in de cgi-bin dir komen) en allerlei trucs met html.
- Java (niet gejat). Java-applets zijn natuurlijk heel erg leuk en aardig, en het gebruik ervan moet zeker aangemoedigd worden. Het is alleen niet de bedoeling dat de hele Homepage vol met 'geleende' applets komt te staan. Echte tcw-ers kunnen dan eens laten zien waarom de t in tcw staat!!
- Gebruikersvriendelijkheid. Nou ja, dat moet elke tcw-er toch wel weten hoe dat moet...
- Het moet gewoon werken! De pagina kan nog zo leuk bedoeld zijn, maar als er om de haverklap een waarschuwing en/of foutmelding te voorschijn komt, is de lol er snel van af. En 'document contains no data' en soortgelijke foutmeldingen zijn natuurlijk helemaal uit den boze.

Mocht er iemand zijn die een andere homepage/site heeft gebouwd, kan die natuurlijk ook beoordeeld worden. Die persoon moet dat wel even laten weten natuurlijk... **Ga vooral je gang en maak er iets moois van!**

Voor die mensen die nog wat hulp kunnen gebruiken, is er een pagina op onze Homepage beschikbaar met wat extra informatie.

Ad redactie: Opletende lezers hebben opgemerkt, dat dit gewoon de tekst van vorig jaar is, maar dat maakt geen moer uit, dit jaar gaat het wel door.

Magnetische velden maken gedachten zichtbaar *Hendrik de Waard Lezing*

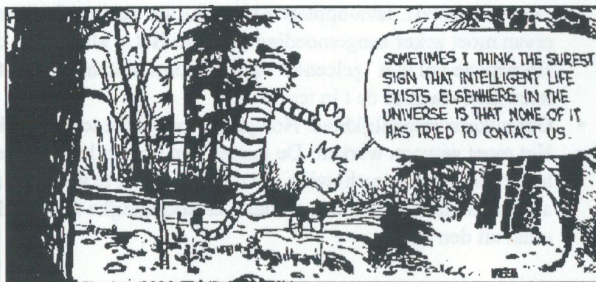
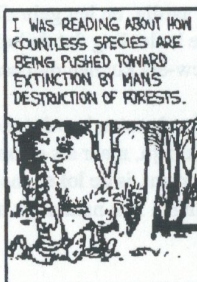
Prof. S.J. Williamson spreekt onder de titel *Magnetic fields reveal lifetimes Huge of human memories* dinsdag 2 december 1997, 20:00 uur Aula van het Academiegebouw

Een gedachte zijn weg door het brein zien zoeken, het is een toepassing onder handbereik van de moderne wetenschap. Met het beschikbaar komen van hyper-gevoelige supergeleidende detectoren voor de zeer zwakke magneetvelden die aan hersencellen ontspringen is er een nieuw venster op het menselijk brein geopend: magneto-encephalo-grafie (MEG). Hiermee is het sinds enkele jaren mogelijk patronen in hersenactiviteit in groot detail te volgen door plaats en tijd. Cognitieve processen zoals het herkennen van een toon of beeld blijken een detecteerbare magnetische signatuur te hebben.

Ter gelegenheid van de jaarlijkse Hendrik De Waard lezing zal prof. Samuel Williamson deze fascinerende experimenten komen toelichten. Prof. Williamson is verbonden aan het Centrum voor Neurowetenschappen van New York University. Hij is een van de pioniers op dit gebied.

De lezing is voor iedereen vrij toegankelijk. De voertaal is engels. Er zal ruimschoots gelegenheid zijn tot het stellen van vragen en voeren van discussie. Na afloop biedt de stichting het publiek een borrel aan.

Voor nadere informatie: Stichting Professor Hendrik de Waard, Nijenborgh 4, 9747 AG Groningen, tel: 050-3634817, <http://www.phys.rug.nl/hdws>

Hans van Ditmarsch in Stanford

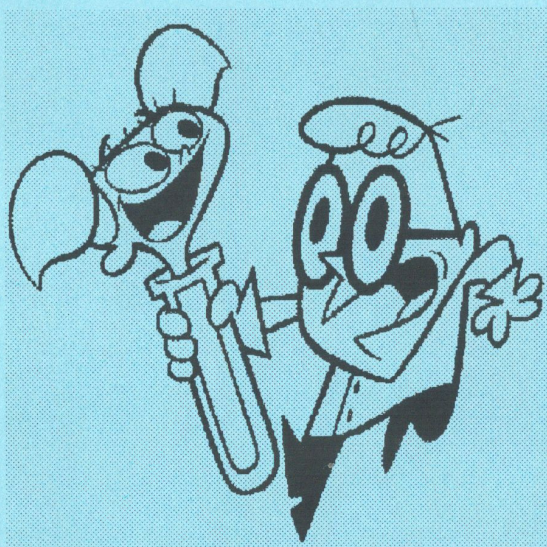
Afgelopen maart heb ik doorgebracht in Stanford, waar ik te gast was bij het CSLI: Center for the Study of Language and Information. Mijn copromotor Johan van Benthem is, behalve hoogleraar in Amsterdam, ook in Stanford hoogleraar bij CSLI. CSLI is een onderzoeksinstituut, enigszins vergelijkbaar met bijvoorbeeld BCN hier. De ermee gelieerde opleiding is het Symbolic Systems program, dat zeer veel parallellen heeft met TCW: het gaat wel over cognitiewetenschap maar moest wat technischer en formeler zijn, dus vandaar dan maar de naam Symbolic Systems. Allerlei grootheden zijn aan CSLI en aanverwant verbonden: Nils Nilsson, John McCarthy (van LISP), Pat Langley (een autoriteit op het gebied van machinaal leren). Behalve mijzelf waren er ook nog andere Nederlandse studenten die Stanford dit jaar bezochten, waaronder Marco Hollenberg. Maar hij en ook Johan van Benthem kwamen pas in mijn laatste week. Hieronder een verslagje dat ik tevens voor de Onderzoeksschool Logica geschreven heb:

Preceding Johan's and Marco's stay in Stanford, I was offered the incredible luxury of having the Dutch visitors office for myself, going for a swim (or a suchi) at lunch, and pedalling through quiet evenings after work; and not being bothered by organizational stuff, lecturing responsibilities, etc. The one disadvantage over Edinburgh, where I spent some time last year, being the absence of an espresso machine on the premises, for the hourly cappuccino quota. (One of the most horrible things in the USA is what they call flavoured but I call perfumed coffee; almond or honeydew or rosebud or...)

Somewhat contrary to regular practice I spent my time in Stanford to start up my PdD research, instead of completing it. It is about didactics of logic. Stanford CSLI is famous for its logic courseware: Tarski's World and Hyperproof. Currently the 'hyperproof team' is working on a new product, called OpenProof, in which not only a blockworld but also other structures are being used (Venn diagrams, tables and chairs, ...). During my stay in Stanford Apple computer decided to drop the development environment OpenDoc, basis for OpenProof, as part of a major restructuring of the company in which 4000 employees were laid off. Headlines in the newspaper, but disaster for the Hyperproof team: 9 months of 4 fulltime person effort of programming down the drain! By now they have started all over again, in Java.

Also interesting from a teaching viewpoint is the EPGY programme at Stanford (also on CSLI premises): "Educational Program for Gifted Youth". Various math and physics courses are being offered to highschool students by distance education, up to undergraduate level. Completed courses give credit when enrolling Stanford University as a student. Isn't that a nice way for advertising a university? Of course, having finished highschool, you enroll at the institution that makes life easier for you in the first year... Credit transfer to other academic institutions is - in a limited way - possible (but then again: who wouldn't accept Stanford credit). Needless to say, application for the program (that started in 91/92) has risen steeply over the years and now exceeds a thousand students. There is one other similar program in the USA, connected to John Hopkins university in Philadelphia. The courseware itself looks amazing and really well thought out, even (or rather specially) to a former Dutch open university guy like me. For the rest, the Bay Area is an outdoor heaven. I was so lucky to get a borrowed bike as part of my room deal, and spent time in the weekends touring the mountains. A favourite I recommend is going all the way up Alpine Road to the viewpoint at Russian Ridge at 700m. It starts by being a fourlane highway, at some time turns into a narrow winding single-lane road and ends by being a mountain-bike all-terrain narrowish track with up to 30% slopes. Ask Marco! Also, as Marco, I visited Yosemite, although not the comfortable way I assume he did but in a sort of official Stanford tour, that was actually a retreat, that turned out to be bunch of reborn christians with lots of missionary zeal. The waterfalls are indeed fabulous at Yosemite!

En dan heb ik het nog niet eens over mijn laatste trip daar, naar Los Reyes Natiol Seashore; een fantastische tocht met de fiets dwars door downtown San Francisco, de Golden Gate brug over, daarna scheuren (na enige zware klim) over een bergkam met zicht naar alle kanten en veel bloeiende California poppies, oranje klaprozen, en dan weer de in California gebruikelijke onbegaanbare dirt tracks waar je hotsend en stotend met je mountain bike vanaf rost. Uitzichtspunt in Los Reyes voor voorbijstomende walvissen, en trekkerskampeerterreintjes waar je urenlang de komeet Hale-Bopp vanuit je tentzeil kunt bewonderen. Overigens is Niels in augustus in Stanford, dus ik ben benieuwd wat hij daar weer aan ervaringen opdoet!

Schrijf nu naar de Dexter support group voor een petitie tegen DeeDee:

mick@tcw2.ppsw.rug.nl

